

Nu har den højtærede Indenrigsminister med Flertallets Tilslutning foreslaaet, at den øjeblikkelige Nødstilstand skulde afhjælpes ved, at et af Ekspeditionskontorerne i Generalpostdirektoratet deles i to, og at dette kommer til at vise sig udadtil, ved at hvert af disse Kontorer faar en Kontorchef til Chef. Mindretallet mener derimod, at det ene af Kontorerne ikke bør have en Kontorchef som Chef, men kan nøjes med en konstitueret Kontorchef, eller med, at der gives en Fuldmægtig et særligt Honorar for Kontorchefsarbejdet. Hertil indskrænker Uenigheden sig i Virkeligheden.

Det højtærede Mindretal har en særlig Grund til ikke at ville anbefale Oprettelsen af et nyt Kontorchefseembede netop nu, nemlig den, at man ikke mener, at man vil kunne blive af med denne Kontorchef igen, ifald det skulde vise sig, naar vi faar den ønskelige Omordning, at denne Mand er overflødig. Jeg skal uforbeholdent sige, at hvis dette var rigtigt, vilde jeg ikke stemme for Oprettelsen af dette Kontorchefseembede. Dersom jeg hørte til dem, der betragtede et Embede som den paagældende Mands Ejendom, saaledes at den grundlovmæssige hellige Ejendomsret kunde tages til Indtægt for hans Stilling, saa vilde jeg paa dette Tidspunkt ikke stemme for Oprettelsen af dette Kontorchefseembede. Men Forholdet er jo det, at ikke blot har en Embedsmand ikke noget Krav paa at blive i vedkommende Stilling, hvis han bliver overflødig, men selve Pensionsloven af 1851 har udtrykkeligt i § 3, sidste Afdeling, forklaret, hvorledes en saadan Embedsmand, hvis Stilling bliver overflødig, skal behandles. Bestemmelsen der lyder saaledes: „Den, hvis Embede indtrædes, har Krav paa i fem Aar at oppebære to Trediedele af sine Embedsindtægter i Vartpenge, imod Forpligtelse til igen at modtage passende Ansættelse med i det mindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav“. Jeg vil tilraade den højtærede Indenrigsminister, hvis det maa være tilladt at give et Raad, at lade den Mand, der ansættes i dette nye Kontorchefseembede, hvis Lovforslaget vedtages, faa at vide ved selve Ansættelsen, at han ansættes udtrykkelig under de Forudsætninger, der er givne ved Pensionsloven af 5. Januar § 3, thi Forord bryder jo ingen Trætte. Hvis dette sker, mener jeg, at det er uden Betænkkelighed at oprette denne Kontorchefsepost, idet det Udvalg, der maatte komme til at undersøge Omordningen af Postvæsenets Administration, da med fuldstændig

Sindsro vil kunne foretage sine Overvejelser uden Hensyn til, at dette Kontorchefseembede derved muligvis paa ny bliver overflødig. Den højtærede Indenrigsminister har i Udvalget sagt, at selvfølgelig har det ogsaa været under Overvejelse at give en Fuldmægtig Konstitution med særligt Honorar som Kontorchef, men at den højtærede Indenrigsminister betragtede det som mindre korrekt overfor Rigsdagen at gaa den Vej, da han derved bandt Rigsdagens Stilling, og i saa Henseende har Flertallet i Udvalget været enigt med Ministeren. Ud fra den Betragtning, at Oprettelsen af dette Kontorchefseembede ikke paa nogen Maade vil foregribe den Decentralisation, som jeg — maaske ivrigere end de fleste her i Tinget — ønsker indenfor Postvæsenet ligesom indenfor de andre Etater, kan jeg altsaa med Ro anbefale Oprettelsen af dette Embede.

Jensen-Sønderup: Jeg vil anbefale at stemme for Lovforslaget. Jeg tror, Mindretallet har Uret i at være betænkeligt ved at gaa til Oprettelsen af et Kontorchefseembede, naar man staar overfor en saadan Omordning af Forretningerne i Generaldirektoratet, som maa være en Følge af, at blandt andet Revisionen lægges hen under Indenrigsministeriet. Det skal nok vise sig, at selv om man kommer til en saadan Omordning — hvad jeg vilde sætte megen Pris paa, men det har jo vist sig, at Rigsdagen ikke hidtil har villet gaa med dertil —, bliver der alligevel rigelig Brug for de tre Kontorchefer. Jeg hører til dem, der beklager, at der ikke har kunnet blive Enighed i Lønningsudvalget om en Sag som denne, og jeg maa tilstaa, at jeg beklager det yderligere, efter at alle har indrømmet, at det for Tiden er en Nødvendighed at have de tre Kontorchefer. Naar Mindretallet har foreslaaet at gaa den Vej at give en Ekspeditionssekretær eller Fuldmægtig et særligt Honorar for at fungere som Kontorchef indtil videre, vil jeg sige, at man i Virkeligheden burde have indtaget den Stilling, da man i sin Tid havde Sagen for i Finansudvalget. Paa Finansloven kunde man nemlig have ordnet Tingen saaledes, men det kan man ikke ved en særlig Lov. Naar derfor Finansudvalget i sin Tid anbefalede at ordne Sagen ved særlig Lov, er der ikke anden Vej at gaa end at oprette et særligt Kontorchefseembede. Havde Finansudvalget sagt, at det ikke vilde have nogen Kontorchef, men vilde bemyndige Indenrigsministeren til at lade en Fuld-